

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Inspectoratul de Poliție Rîșcani Nord,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani Nord împotriva lui Gribincea Alexandru, privind încasarea plăților achitate neîntemeiat,

împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord

(Dosarul nr. 2ra-757/25

NR. PIGD 2-24097133-01-2ra-30102025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, jud. M. Adomnița,
Curtea de Apel Nord, jud. S. Grosu, A. Țihnoschi, R. Holban

8 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul de Poliție Rîșcani Nord,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2024, Inspectoratul de Poliție Rîșcani Nord a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gribincea Alexandru, solicitând încasarea sumei de 12 613,60 lei, cu titlu de plăți achitate neîntemeiat la achitarea indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că, la 23 noiembrie 2018, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.531ef., a fost încetat raportul de serviciu al lui Gribincea Alexandru, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016, fiind stabilită totodată vechimea calendaristică în serviciu de 16 ani, 1 lună și 10 zile, în care a fost inclusă și perioada serviciului militar în termen de 1 an, 5 luni și 14 zile.

3. Ulterior, prin ordinul nr. 132ef., acesta a fost numit în funcția de subofițer al Serviciului patrulare, iar prin ordinele succesive nr. 688/2019, nr. 147ef./2020, nr. 538ef./2020, nr. 577ef./2021, nr. 55ef./2023 și nr. 25ef./2024, raporturile de serviciu au fost prelungite până la data de 1 februarie 2025.

4. A menționat că, la încetarea raportului de serviciu, pârâtului i-a fost achitată indemnizația unică în mărime de 10 salarii lunare, în temeiul art. 49 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 288/2016.

5. Totodată, în urma unei inspecții financiare complexe desfășurate pentru perioada 2018-2022, s-a constatat că perioada serviciului militar în termen a fost inclusă nejustificat în vechimea calendaristică, ceea ce a condus la majorarea indemnizației cu echivalentul a 2 salarii lunare, prejudiciul fiind stabilit în sumă de 12 613,60 lei, fapt consemnat și prin Prescripția nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023 emisă de Inspecția financiară.

6. În acest context, a invocat prevederile art. 49 din Legea nr. 288/2016, susținând că vechimea calendaristică în serviciu special reprezintă exclusiv perioada efectivă de exercitare a funcției publice și nu include perioada serviciului militar în termen.

7. În consecință, a arătat că pârâtul a beneficiat nejustificat de plata a două salarii lunare în sumă de 12 613,60 lei.

8. De asemenea, a indicat că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 29 martie 2024, pârâtul a fost somat să restituie benevol suma indicată, somația

fiind recepționată la 9 aprilie 2024, însă acesta a refuzat restituirea, motiv pentru care procedura extrajudiciară a fost epuizată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin încheierea din 3 octombrie 2024 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea pârâtului Alexandru Gribincea privind excepția de tardivitate.

10. Prin hotărârea din 3 octombrie 2024 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Alexandru Gribincea suma de 12 613,60 lei, cu titlu de plăți achitate neîntemeiat la achitarea indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu.

11. Prin hotărârea suplimentară din 16 decembrie 2024 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, s-a încasat de la Alexandru Gribincea, taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 554,50 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 5 octombrie 2024, Gribincea Alexandru a declarat apel împotriva hotărârilor și încheierii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a acestora și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral, ca fiind tardivă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis apelul declarat de Gribincea Alexandru. S-a casat integral încheierea din 3 octombrie 2024, privind respingerea excepției de tardivitate a acțiunii, hotărârea din 3 octombrie 2024 și hotărârea suplimentară din 16 decembrie 2024 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, și s-a emis o hotărâre nouă, prin care: S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul de Poliție Rîșcani împotriva lui Gribincea Alexandru, privind încasarea plăților achitate neîntemeiat la achitarea indemnizației unice de încetare a raportului de serviciu, ca fiind tardivă. S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Rîșcani în beneficiul lui Gribincea Alexandru cheltuielile de judecată suportate la examinarea cauzei în ordine de apel în mărime de 1 671,32 lei (taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel 471,32 lei, taxa de timbru 200 lei și cheltuielile de asistență juridică 1 000 lei).

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că acțiunea înaintată de Inspectoratul de Poliție Rîșcani este tardivă, fiind depășit termenul de prescripție pentru înaintarea pretențiilor privind restituirea plăților achitate pretins neîntemeiat.

15. A constatat că dreptul la acțiune al reclamantului a luat naștere la momentul achitării indemnizației unice, respectiv la data de 23 noiembrie 2018, când a fost încetat raportul de serviciu al pârâtului și a fost stabilită vechimea în serviciu, iar

nu la data constatării ulterioare a pretinsului prejudiciu în urma inspecției financiare.

16. Instanța de apel a reținut că efectuarea inspecției financiare și emiterea Prescripției nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023 nu au ca efect repunerea în termen sau nașterea unui nou termen de prescripție, acestea având caracter constatatator.

17. Totodată, a menționat că reclamantul avea posibilitatea să verifice corectitudinea calculării indemnizației la momentul achitării acesteia, respectiv în anul 2018, iar omisiunea de a o face nu poate justifica depășirea termenului legal de adresare în instanță.

18. În consecință, a concluzionat că acțiunea, depusă la 29 august 2024, a fost înaintată peste termenul legal, motiv pentru care a admis apelul, a casat actele primei instanțe și a respins acțiunea ca fiind tardivă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURRENTULUI

19. La 20 octombrie 2025, Inspectoratul de Poliție Rîșcani Nord a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea lui, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

20. În motivarea recursului, a invocat că soluția instanței de apel este eronată, întrucât termenul de prescripție nu a început să curgă de la data achitării indemnizației unice, ci de la data constatării prejudiciului în urma inspecției financiare, materializată prin Prescripția nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023.

21. A susținut că doar în urma acestei inspecții autoritatea a luat cunoștință despre includerea nejustificată a perioadei serviciului militar în termen în vechimea în serviciu, ceea ce a determinat majorarea neîntemeiată a indemnizației acordate.

22. Totodată, a arătat că instanța de apel a interpretat greșit normele privind prescripția extinctivă, ignorând faptul că termenul începe să curgă din momentul în care titularul dreptului a cunoscut sau trebuia să cunoască prejudiciul și persoana responsabilă.

23. A mai invocat că acțiunea nu este întemeiată pe raporturi de muncă în sensul Codului muncii, astfel încât nu sunt aplicabile termenele speciale prevăzute de această legislație, ci termenul general de prescripție.

24. De asemenea, a susținut că instanța de apel nu a examinat fondul cauzei și a respins acțiunea exclusiv din considerente de tardivitate, fără a analiza temeinicia pretențiilor, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil.

25. În final, a subliniat că suma achitată reprezintă o plată neîntemeiată, iar restituirea acesteia este justificată în temeiul normelor dreptului civil privind îmbogățirea fără just temei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

27. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

28. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

30. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

31. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia contestată a fost notificată recurentului la data de 12 septembrie

2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 octombrie 2025, în termenul prevăzut de lege.

33. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

34. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

35. Analizând motivele invocate de recurent, Completul constată că acesta susține, în esență, că instanța de apel a interpretat eronat normele privind prescripția extinctivă, reținând în mod nejustificat că termenul de prescripție a început să curgă de la data achitării indemnizației.

36. Totodată, recurentul invocă faptul că termenul de prescripție urma să curgă de la data constatării prejudiciului în urma inspecției financiare, susținând că doar la acel moment autoritatea a luat cunoștință despre includerea nejustificată a perioadei serviciului militar în vechimea în serviciu.

37. De asemenea, recurentul susține că instanța de apel a aplicat eronat normele privind prescripția, ignorând faptul că termenul începe să curgă din momentul în care titularul dreptului a cunoscut sau trebuia să cunoască prejudiciul și persoana responsabilă.

38. Totuși, instanța de apel a reținut că dreptul la acțiune a luat naștere la momentul achitării indemnizației, iar reclamantul avea posibilitatea să verifice corectitudinea stabilirii vechimii în serviciu la acel moment.

39. De asemenea, instanța de apel a avut în vedere că includerea perioadei serviciului militar în vechimea în serviciu a fost realizată în baza actelor existente la dosar, astfel încât eventualele erori în calcul nu pot justifica amânarea momentului de început al termenului de prescripție.

40. Contrar susținerilor recurentului, faptul constatării ulterioare a pretinsului prejudiciu în urma unei inspecții financiare nu poate conduce la repunerea în termenul de prescripție sau la stabilirea unui nou moment de început al acestuia.

41. Completul observă că argumentele recurentului tind la o reinterpretare a circumstanțelor de fapt și a momentului nașterii dreptului la acțiune, fără a demonstra existența unei erori de drept în raționamentul instanței de apel.

42. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare, în lipsa unor erori evidente de aplicare a normelor de drept.

43. Recurentul nu indică o normă de drept material interpretată contrar practicii judiciare și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel.

44. În ansamblu, motivele invocate nu relevă erori de drept în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă dezacordul față de soluția adoptată.

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani Nord împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu